

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ

SosyoCom

AYLIK ETKİNLİK VE HABER BÜLTENİ

EYLÜL 2026 | SAYI 69

İçindekiler

Tekno-Gündem

- 4 Ekranın Öbür Ucundaki "Dost": Yapay Zeka Sohbet Uygulamaları ve Ruh Sağlığımız

Ekonomik-Gündem

- 5 Çarkları Döndüren Dürtülerimiz: Tüketimin Psikolojisi

Kültür Sanat ve Edebiyat

- 6 Edebiyat ve Ekoloji: Ahmet Büke'nin Deli İbrahim Divanı Romanı

Sosyocom Raf

- 7 Bir Film: Sınırlar, Vicdan ve Çözülen Bağlar: A Separation
- 8 Bir Kitap: Annem Öldü Mü Üzerine Bir İnceleme
- 9 Bir Dizi: Tuzlu Kahve: Yeni Ambalaj, Eski Tat
- 10 Ayın İncelemesi: Yalnızlıktan Ölmek mi, Öldürülmek mi? Hadi Öldürsene Canikom
- 11 Akademik Playlist

Eğitim-Araştırma

- 12 Keyif Almanın Bir Başka Yolu: Olan Biteni Kaçırmak Joy of Missing Out (JoMO) Kavramına Kısa Bir Bakış

Girişimcilik ve İnovasyon

- 13 Siber Güvenlik İçin Yeni Bir Akademik Zemin

İçindekiler

Siyasi – Gündem

- 14 Rusya-Ukrayna Savaşına Clausewitz
Üçgeninden Bakmak

Sağlık – Psikoloji

- 15 Yalnızlıktan Aidiyete: Sosyal
Desteğin İyileştirici Gücü

Sosyal – Gündem

- 16 İklim Değişikliği Konusunda
Eylemsizliğin Psikolojisi

Sosyalleşme Zamanı

- 17 Sosyalleşme Zamanı
18 İstanbul'da Eylül
19 İGÜ-Öğrenci
20 İGÜ-Mezun
21 Çift Anadal
22 Erasmus + Güncesi
23 Yerel Lezzetler

Akademik Yaşama Dair

- 24 Yayınlarımız
25 Akademik Kadro Atamaları /
Akademik İdari Atamalar /
Akademik Kadro Ayrılımları
26 İGÜ İş Bulma Platformu

Künye

- 28 Künye

Ekranın Öbür Ucundaki “Dost”: Yapay Zeka Sohbet Uygulamaları ve Ruh Sağlığımız

Dr. Öğr. Üyesi Nurhan NAZ
Psikoloji Bölümü

Son dönemde yapay zekâ (YZ) ile ilgili en çok konuşulan konulardan birisi, YZ'nin sadece bir üretkenlik aracı değil, “duygusal dost” işlevinin ön plana çıkması olmuştur. YZ uygulamaları, sohbet moduyla ya da “terapi gibi sohbet” botlarıyla milyonlarca kişinin duygusal yaşamında yerini aldı. Özellikle Z kuşağı, artan günlük yaşam sorunlarında hızlıca ulaşabilir bir “sohbet arkadaşı” edinmiş olmayı gün geçtikçe normalleştirmektedir. Amerikan Psikoloji Derneği (APA) tarafından yayınlanan bir değerlendirme “1.242 psikoloğu kapsayan ankete göre, psikologların %75'inden fazlası danışanlarının seanslarda yapay zekâdan söz ettiğini, %35'i ise danışanların chatbot'ları ek bir ruh sağlığı uzmanı gibi gördüğünü” bildirmiştir.

Peki bu gelişme psikolojik açıdan ne anlama geliyor? Zhang vd., (2026) tarafından yayımlanan ve YZ kullanıcılarının yaklaşık dört yüz altmış bin mesajını analiz eden kapsamlı bir araştırmaya göre; YZ'yi birincil sosyal destek kaynağı olarak kullanmak -özellikle sosyal çevresi daralmış ve sosyal destek algısı düşük kişilerde- psikolojik iyi oluşu düşürüyor. İlginç olan şu ki, bu olumsuz etki, kullanıcı YZ'yi ne kadar yoğun kullanırsa ve ne kadar duygusal paylaşımda bulunursa o kadar güçleniyor. Yani “yapay dost” ile kurulan yakınlık arttıkça, gerçek hayattaki bağların yerini almaya başladığı noktada risk de artıyor ve bu bir kısır bir döngü doğuruyor.

Öte yandan tablo tamamen karamsar değil. Terapi odaklı sohbet botlarıyla yapılan bir araştırma, hafif düzeyde anksiyete ve depresif belirtilerde; seanslar vakitleri dışında destek ve psikoeğitim amacıyla kullanıldığında bu araçların gerçekten işe yaradığını gösteriyor (He vd., 2023). Kullanıcılar bu uygulamalarla, kağıt-kalem temelli öz-yardım kaynaklarına kıyasla çok daha yüksek oranda etkileşime giriyor. Ancak aynı araştırmalar şu sınırı çiziyor; orta-şiddetli belirtilerde, kriz durumlarında ve özellikle intihar riskinin değerlendirilmesinde YZ, insan terapistin yerini tutamıyor çünkü terapinin en güçlü değişkenlerinden biri olan “terapötik ittifak” -terapist ile danışan arasındaki güvene dayalı ilişki- makinelerle yeniden üretilen bir şey değildir.

Kısacası YZ, ruh sağlığı alanında ne tamamen bir tehdit ne de mucizevi bir çözüm. Doğru kullanıldığında -bir tamamlayıcı, bir ilk temas noktası olarak- fayda sağlayabilirken, gerçek insan ilişkilerinin ve profesyonel desteğin yerine geçmeye başladığı anda iyileştirici değil yalnızlaştırıcı bir araca dönüşebiliyor. Önümüzdeki dönemde hem bireylerin hem de ruh sağlığı profesyonellerinin önündeki asıl soru, YZ'yi hayatımızdan çıkarmak değil; onunla sağlıklı bir sınır çizmeyi öğrenmek olmalıdır.

ÇARKLARI DÖNDÜREN DÜRTÜLERİMİZ: TÜKETİMİN PSİKOLOJİSİ

Arş. Gör. Mert KUŞLUVAN
Psikoloji Bölümü

Ekonomi haberlerinde sürekli enflasyon oranları büyüme verileri ve tüketici güven endeksleri gibi makro kavramlarla karşılaşırız. Klasik iktisat teorisine göre harcama eylemi ekonominin çarklarını döndüren en temel unsurdur. İnsanlar talep eder ve piyasa bu talebe uygun arzı yaratarak sistemi işletir. Ancak bu büyük makinenin işleyişi sadece rasyonel hesaplamalara dayanmaz. İnsanlar her adımda en yüksek maddi faydayı gözetken varlıklar değildir. Ekonomik büyümenin arkasında bireylerin karmaşık iç dünyaları dürtüsel harcamaları ve psikolojik ihtiyaçları çok büyük bir yer tutmaktadır.

Gündelik hayata baktığımızda finansal belirsizliklerin veya krizlerin arttığı dönemlerde insanların harcamalarını kısımları beklenir. Mantıklı olan darboğazdan çıkana kadar tasarruf etmektir. Oysa pratik hayatta bunun tam tersi refleksler de görebilmek mümkün. Bireyler stres ve kaygı seviyeleri yükseldiğinde kendilerini rahatlatmak amacıyla aslında hiç ihtiyaç duymadıkları lüks ürünlere veya statü sembolü eşyalara yönelebiliyor. Bu harcamalar bireyin kontrol edemediği ve kendini çaresiz hissettiği dış dünyaya karşı kurduğu anlık bir savunma mekanizması olarak düşünülebilir. Ekonomik dalgalanmalar veya yoğun hayat temposu karşısında hissedilen o belirsizlik duygusu, bir şeyler satın alma eyleminin verdiği güç hissiyle bastırılmaya çalışılır.

Dürtüsel harcamaya psikanalitik bir çerçeveden yaklaştığımızda arka plandaki dinamikler daha da görünür hale gelmektedir. İhtiyaç dışı alınan bir eşya aslında ruhsal bir boşluğu doldurma çabasıyla beslenir. Modern tüketim kültürü insanlara sürekli bir tamamlanma vaadi sunarak bu boşluğu ustaca kullanır. Para harcanan o kısa an kişiye her şeye gücünün yettiği yanılsamasını verir. Eline poşeti veya kargoyu alan birey, bir anlığına tüm dertlerinden arındığını hisseder. Satın alma eylemi zihinsel kaygıyı uyuşturan geçici bir ağrı kesici görevi görür. Kişi kasada ödeme yaparken o eşyayı değil o eşyanın kendisine vereceğini düşündüğü tatmin ve bütünlük hissini satın alır.

Sonuçta ekonominin çarkları bireylerin bu tamamlanma arzusuyla hızla dönmeye devam eder. Tüketim makroekonomik tabloları canlandırabilir ve piyasalara nefes aldırabilir. Fakat ruhsal boyutta bu tatmin çok kısa sürer. Satın alınan nesne vitrindeki büyüsunü kaybedip sıradanlaştığında o tanıdık boşluk hissi hızla geri döner. Egonun savunma kalkını düşer ve birey yeni bir eksiklik hissiyle farklı bir nesne arayışına girmek zorunda kalır. Modern ekonomik sistem büyük ölçüde insan psikolojisinin bu bitmeyen arayış döngüsü ve doyurulamaz ruhsal açlığı sayesinde ayakta kalmayı başarır.

Edebiyat ve Ekoloji: Ahmet Büke'nin Deli İbrahim Divanı Romanı

Kültür
Sanat
Edebiyat

Arş. Gör. Dilara Yıldız
Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

Ahmet Büke'nin 2021 yılında yayımlanan Deli İbrahim Divanı romanı, erdem olarak türler arası dostluk ve yoldaşlığın gerekliliğine, empatinin duygusal işleyişine ve farklı türlerle özdeşleşmeyi zihinsel bir deneyimle aktarmaya dikkat ederken; Antroposen çağının ego-merkezliliğine yönelik bir eleştiri getirir. Doğanın insanı çıkarlar uğruna araçsallaştırıldığı ego-merkezliliğe karşın eko-eleştirel yaklaşım; insan/insan olmayan, doğa/kültür, özne/nesne, iç/dış ayrımlarını yeniden yapılandırmaya ve doğa ile insanı "birlemeye" odaklıdır. Doğaya ve tür fark etmeksizin her canlıya verilebilecek zararın misliyle insanlara geri döneceğini Köstence Adasındaki hikâyeye adeta insanlığın alması gereken bir ders gibi okurlarına nakleden Ahmet Büke, insanların tüm canlı türleriyle bağ kurmaya muhtaç olduğunun altını çizmekte; yalnızlığın ölüme denk hâlini göz önüne sermektedir. Bir ada hikâyesi şeklinde addedebileceğimiz Deli İbrahim Divanı, zeki ve sıcakkanlı olma özellikleriyle bilinen yunusların yağ fabrikası kurmak için avlanmasından kaynaklanan etik, vicdani sorgulama ve huzursuzluklarla başlar; ekonomik kayıplarla ilerler ve nihayetinde yunuslar gibi insanların da canından olmasına evrilir.

Süngülemenin ardından yeni avlanma yöntemlerine geçişin, yunusların tüfeklerle katledildiğinin tasvir edildiği kurguda, on yedi yaşından küçük bir çocuğun silahının elinde patlayıp karnını deştğine tanıklık edilir. Bireyin yalnız kendi ya da yakınlarının başına gelen olaylar üzerinden ötekiyle empati kurabildiği anlatıların derinleşmesi, metindeki döngüsel adalet hikâyelerini katmanlaştırır. Ana karakterlerden Osman'ın ailesinin yavru bir yunusu öldürdüklerini fark ettiği anda avlanmayı bırakmaya karar vermesi, insanın ve ötekileştirilen sınıfın yavrusunun farksızlığını temsil etmesi bakımından önemli bir metinsel göstergedir.

Romandaki üçüncü şahıs anlatıcı, benliğini rüyalarındayken boz bir yunus sürüsünün içerisinde bulan Osman'ın etrafını saran bu canlıların, yeni doğmuş ve ölüme açık gördükleri çocuğu korumayı hedeflediğini dile getirir aynı zamanda. Zengin bir ekosistemin sömürülmesi, içindeki biyoçeşitliliğin ve yaşamın yok oluşuna zemin hazırlarken, doğanın bir başka parçası olan insanların, en çok da kadınların yaşamında yas sürecine sebep olmaktadır. Kendi türünden olmayan canlı türlerinin acısına ve katline şahit olup yapılanları engelleyememek, derin suçluluk ve vicdani yükü yaşamının yanı sıra insanın kendi türüne duyduğu güveni temelinden sarsmaktadır. 1950'li yıllarda Ege'nin tarihi ve sosyal yapısının yeniden kurgulandığı eserde avlanma kültürü, kadınların çalışma hayatına teşvik edilmesi bahanesiyle ileri sürülürken; çevreci bilinç ve etiğin öncelikli olarak kadınlar tarafından benimsendiği izlenmektedir. Bu bağlamda metnin olay örgüsüne, doğaya tahakküm kuran üstün insan kavrayışının altını oyan Saruhan Hatun'un bir yunus tarafından yutulduğu "don değiştirme" hikâyesi eklenir. Zincirleme felaketlerle kıyıya neden olan avcılığın telafi edilmez boyutlarını işleyen roman, etik tartışmalarına ve maddi gelir elde etme biçimlerinin sorgulanmasına vesile olurken, Köstence'nin tarihinin Deli İbrahim adlı karakter tarafından kurgulanması ise mekânsal hafızanın salt insan tarihiyle değil, başkalaşma ve özdeşleşme anlatılarıyla birlikte üretilme ve hatırlanma pratiklerini ifşa etmektedir.

Sınırlar, Vicdan ve Çözülen Bağlar: A Separation Üzerine Psikolojik Bir Okuma

Arş. Gör. İrem UYAR
Psikoloji (İngilizce) Bölümü

2011 yapımı A Separation (Bir Ayrılık), Tahran'ın toplumsal ve politik ruhunu kapalı kapılar ardındaki insan trajedileriyle gözler önüne serer. Film, İran'ın orta sınıf kaygılarını, teokratik baskıların vicdanlar üzerindeki ağırlığını ve ekonomik çıkmazların aile kurumunu nasıl erittiğini yansıtır. 2026 Türkiye'sinden baktığımızda, ekonomik sıkışmışlık, adalet arayışı ve birey olma çabasının evrensel yankılarını çok net görürüz.

Hikâyenin odağında evrensel bir boşanma süreci vardır: Simin, kızı Termeh'in geleceği için ülkeyi terk etmek isterken, Nader Alzheimer hastası babasını bırakmayı reddeder. Ancak Farhadi "ayrılık" kavramını hukuki bir feshe indirgemez; sınıf farklarını, inanç sistemlerini ve ahlaki ikilemleri bu eksene örer. Şiddet iddiası içeren olay örgüsünde bile seyirciyi mutlak bir haklılık döngüsüne hapsedmeyerek gerçeği gri tonlarda bırakır.

Filmdeki alt temalar modern toplumun sinir uçlarına dokunur. İlerleyen Alzheimer ile mücadele eden dede figürü, bireysel hafıza kaybının yanı sıra geleneklerin silinişini simgeler. Hasta-bakıcı ilişkisindeki güç dengesizliği, dindarlıkla yoksulluk ile sekülerizmle refah arasındaki duvarları gözler önüne serer. Razieh'nin dinsel dogmalar ile hayatta kalma mücadelesi alt tabakanın portresini çizerken, Nader ve Simin orta sınıfın vicdani yıpranmasını ortaya koyar.

Bu gerilimin merkezinde iki ailenin aynasal ilişkisi yer alır. Benzer bir anne, baba ve kız çocuktan oluşan çekirdek yapılar sayesinde film, sınıfsal uçurumların ötesinde evrensel bir insanlık paydasında buluşur. Babalar öfke ve gurur arasında savrulurken, asıl bedeli kız çocukları öder. Termeh ve Razieh'nin küçük kızı, yetişkinlerin baskıları arasında büyüyen masumiyetin metaforudur. Bu ilişki, çocukların ebeveynlerinin ahlaki pusulası haline gelmesini sağlar. İran ve Türk kültürü arasındaki derin akrabalık bu sahneleri bize hiç yabancı kılmaz. Doğu toplumlarının kolektivist kodları, aile onuru ve "el alem ne der" baskısı her iki kültüre de ayna tutar. Boşanma bu coğrafyalarda sadece iki insanın ayrılması değil, çevrenin de yargılandığı kolektif bir yıkımdır.

Psikolojik açıdan film, rasyonalizasyonun (akla uydurmanın) ustaca bir incelemesidir. Nader'in mantığını dayatıp haklı çıkma çabası, Razieh'nin vicdani ikilemleri dini kurallarla açıklaması ve Simin'in kaçış isteğini mantıklı gerekçelere bağlaması, karakterlerin korkularını örtme biçimleridir. Film, finalde soruyu doğrudan izleyiciye bırakır: Çocukların geleceği için hangi ödünler verilebilir ve adalet, hakikatin kurban edildiği bir dünyada nerede durur? Ayrılık, bir toplumun ahlaki pusulasını kaybetmesinin hikâyesidir.

ANNEM ÖLDÜ MÜ

ÜZERİNE BİR İNCELEME

Arş. Gör. Rümeyza AKBULUT
Psikoloji Bölümü

Çağdaş Norveç edebiyatının öne çıkan seslerinden Vigdis Hjorth'un 2020 tarihli romanı Annem Öldü mü, Türkçe'ye 2025'te Dilek Başak'ın çevirisiyle Siren Yayınları tarafından kazandırıldı. Kitap 2023 Uluslararası Booker Ödülü'nün uzun listesinde de yer aldı.

Kitap bir telefon ile başlar. Johanna, otuz yıldır görüşmediği annesini bir gece vakti arar, karşı taraf açmaz. Ana karakterimiz seçimleri nedeniyle ailesinden kopmuş, yurt dışında bir ressam olarak yaşamını sürdüren ve yıllar sonra doğduğu şehre dönmüş bir kadındır. Ailesiyle yeniden yüzleşme çabasını okuruz, ancak Hjorth bir durum değil, bir zihin anlatır. Kitabın gerilimi dışarıda, olaylarda birikir; anlatıcının kendi kendine kurduğu, bozduğu ve yeniden kurduğu cümlelerin içinde birikir. Okuduğumuz şey bir olay örgüsünden çok, aynı meselenin etrafında dönen, her turda biraz daha daralan bir iç konuşmadır.

Kitap, temelde bir anne-kız ilişkisini odağına alır. Metnin asıl meselesi ise başlığında saklıdır. "Annem öldü mü?" gerçek bir soru değildir; bir ölüm haberi talep etmez. Johanna'nın -belki de yazarın- asıl sormak istediği şudur: Bu bağ hâlâ mümkün mü, karşımdaki beni görebilecek bir yerde duruyor mu, yoksa bitti mi? Muğlak kayıp kavramı tam da bu aralığı tarif eder: Kaybedilen kişi fiziksel olarak vardır, hatta aynı şehirde nefes almaktadır, ama psikolojik olarak yoktur. Böyle bir kayıpta yas başlayamaz, çünkü ortada bir son yoktur. Bitemez de, çünkü temas ihtimali hiçbir zaman tamamen kapanmaz. Cenaze yoktur, taziye yoktur, kaybın başkalarının tanınması yoktur. Johanna'nın tekrarları, bitmeyen bekleyişi, aynı sahneyi defalarca yeniden kurması bu donmuş yasin biçimidir. Kitabın adında da geçen sorunun altında biraz da böyle bir cevap arayışı yatar; ölüm haberi bile bir tür cevap, bir tür temas olacaktır. Sessizlik, ölümden daha çözümsüzdür.

Romanın ikinci eksenini sanatın etiğidir. Johanna bir ressamdır ve sanatın beslendiği yer ile ailenin mahremiyeti arasındaki gerilim metnin altında sürekli hissedilir. Hjorth'un bu meseleyi seçmesi tesadüf değildir. Yazarın 2016 tarihli, en çok ses getiren kitabı olan Miras'ta aile içi bir istismar ve onu çevreleyen suskunluk konu edilir. Kitabın ardından, yazarın kendi ailesinin de dahil olduğu "gerçeklik edebiyatı" tartışmaları başlamış, kurmacanın yaşayan insanları malzeme edinip edinemeyeceği uzun süre konuşulmuştur. Öyle ki yazarın kız kardeşi, Miras'a bir cevap niteliğinde, olayları kendi açısından ele aldığı bir başka kitap yayımlamıştır. Annem Öldü mü bu tartışmanın hem devamı hem de içeriden bir sorgulaması olarak okunabilir. Ancak bu tartışmanın soruları kitapta da cevap bulmaz: Bir sanatçı kendi hayatını anlatırken başkalarının hayatını da anlatmış olmaz mı? Paylaşılan bir olayın mülkiyeti kime aittir?

TUZLU KAHVE

YENİ AMBALAJ, ESKİ TAT

Arş. Gör. Havva Dilan KAPLAN
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü

Türkiye ana akım televizyon yayıncılığı, her yeni sezonda izleyiciyi "yepyeni" anlatılarla yakalama iddiası taşımaktadır. Tuzlu Kahve de tanıdık bir sıcaklık vadeden yepyeni bir dizi olarak tanıtılmaktadır. Peki, bu yapım izleyiciye nasıl bir yenilik sunmaktadır?

Dizinin pilot bölümünde çizilen anlatı çerçevesi üst sınıfa mensup ailelerin çocuklarının ikili ilişkilerine, kendi iç kaygılarının ve geçmiş husumetlerinin çarpışmasına dayanıyor. Bir yanda, babasıyla geçmişte yaşadığı krizler nedeniyle yurt dışına yerleşen Mehmet'i şirket yönetimine geçirip evlendirerek temelli yuvaya bağlamak isteyen varlıklı bir "erkek tarafı" duruyor. Diğer yanda ise geniş ailesi tarafından büyütülen, ekonomik bir kaygısı olmayan, "evlilik çağı geçiyor" paniğiyle bir an evvel baş göz edilmeye çalışılan Derin yer alıyor. Bu denklemin ortasında Mehmet'in kardeşi Murat ile evlilik hazırlığı yaptığı Elit yer alıyor. Bu ikilinin süreci de evlilik sonrası başlayacak elti rekabetleri için ana zemini inşa ediyor.

Seyircinin televizyon aracılığıyla röntgenci bir zevkle izlemesi istenen yalılar ve lüks yaşamlar, "sıcacık bir aile dizisi" ambalajıyla pazarlanıyor. Ancak bu parlak paketin ardında ne mekân seçimi ne de kurulan anlatı hattı izleyiciye yenilik vad ediyor. Aksine, pilot bölüm başından sonuna kadar bilindik formüllerin güvenli sularında yüzmeyi tercih ediyor. Televizyon sektöründeki bu yaratıcı tıkanma ve riskten kaçınma stratejisi, yalnızca senaryoda veya mekânlarda değil dizinin yaratıcı ekibi ve oyuncu kadrosunun daha önceki rollerini tekrar eden performanslarında da kendini açıkça gösteriyor.

Tuzlu Kahve, Poll Films çatısı altında Polat Yağcı'nın yapımcılığını üstlendiği, Mustafa Kotan'ın yönettiği, senaryosunu Aslı Zengin, Ece Yosmaoğlu ve Banu Zengin Tak'ın yazdığı bir yapım. Dizinin yaratıcı ekibinin tamamının daha önceden televizyona iş yaptığı ve bu isimlerden bazılarının başka projelerde birlikte çalıştığı görülüyor. Kısacası dizinin künyesi, televizyon ekosistemindeki riskten kaçınma ve garanti arayışının somut bir belgesine dönüşüyor. Oyuncu kadrosu, performans derinliğinden ziyade izleyicinin kodlanmış hafızasını bir kaldıraç olarak kullanmaya hizmet ediyor. Nebahat Çehre'nin Firdevs Yöreoğlu uzantısı olan Feryal İpekli karakterinde, Binnur Kaya'nın geleneksel anne kalıbına sıkıştırılmış Hatun rolünde karşımıza çıkması, anlatıyı yeni nüanslar içermeyen bir simülasyona dönüştürüyor. Settar Tanrıöğen'in otoriter ama yufka yürekli baba figürü Osman, Eda Ece'nin sermaye sınıfının estetik vitrini Derin Kutaygil ve Buğra Gülsoy'un "yurt dışından dönen oğul" tiplmesiyle hayat verdiği Mehmet karakterleri, izleyicide hızlı bir tanıdıklık hissi yaratıyor. Yapım ekibi, tanıdık arketiplere yaslanan bu stratejiyle diziyi başlangıç noktasından kaldırıp güvenli bir şekilde yukarı taşımaya çalışıyor.

Sonuç olarak Tuzlu Kahve, ismindeki "acı sürpriz" ve şaşırtıcılık vaadinin aksine, tamamen tahmin edilebilir ve optimize edilmiş bir endüstriyel tasarım olarak karşımıza çıkıyor. Evlilik ritüelinin bir parçası olan bu başlığın, kadınları ve erkekleri evlilik piyasasının birer metası olarak gören bir anlatıyla birleşmesi, dizinin ironik ama bir o kadar da sinik yüzünü ortaya koyuyor. Estetik, evlilik ve evcilik üçgeninde yükselen bu anlatı, yeni bir söz söylemekten ziyade sektörel tıkanmanın ve derinleşen içerik krizinin bir yeniden üretimi olmaktan öteye geçemiyor.

“ AYIN İNCELEMESİ ”

YALNIZLIKTAN ÖLMEK Mİ, ÖLDÜRÜLMEK Mİ?

Dr. Öğr. Üyesi Ünal ALPAY
Psikoloji Bölümü

Hadi
Öldürsene
Canikom

Diha ve Siyen, eski bir apartmanın rutubetli bodrum katında yaşayan iki yaşlı komşu kadın. Bu kadınlar kâh huysuz kâh neşeli ve umut dolu. Yalnızlığa karşı birbirine yoldaş olan iki kadının hayatı, bir gün duydukları radyo anonsu ile değişiyor ve akabinde heyecanlı bir bekleyiş başlıyor...

Aziz Nesin'in güldürürken düşündüren sıcak, tanıdık hikayelerinden biri olan "Hadi Öldürsene Canikom" 1970 yılında kaleme alınmış bir komedi oyunu. Tek perdelik bu oyun yaklaşık 70 dakika sürüyor. Oyunda bu yaşlı kadınların zorlayıcı duyguları ve yaşantılarıyla baş etme mekanizmalarına mizahi bir dille tanık oluyoruz. Diha'ya gelen aşk mektupları bunlardan biri.

İkisinin de tutunduğu, kendi kendilerine tekrar tekrar anlattığı hikâyeler var. Birbirlerinin hikâyesine dokunmuyor, o dünyayı bozmuyorlar; belki biraz da kendileri inanmak istedikleri için... Bu sessiz anlaşma öyle şefkatli ki bir süre sonra kendileri de inanmaya başlıyorlar buna. Lakin aynı hikâyeler, kırgın bir anda birbirlerine dokunduracakları en keskin yere de dönüşüyor.

Oyunun en akılda kalan yerlerinden biri de bu belki; insanın en çok ihtiyaç duyduğu şeyin, aynı zamanda en incinebilir yanı olması! Bir yandan kahkahalarla gülerken bir yandan da yalnızlığı, yaşlılığı, özlemleri, içimizdeki çocuksu hınzır yanları düşünmekten/sorgulamaktan kendinizi alamıyorsunuz.

Siyen karakterini Günay Karacaoğlu, Diha'yı ise Zeynep Kankonde canlandırıyor. Bülent Alkış'ın da rol aldığı oyunda usta tiyatroculardan, usta bir yazarın eserini izlemek de ayrıca keyifli. Birçoğumuz için yalnızlık ve yaşlılık hakkında düşünmek can sıkıcı olarak görülüyor, karamsar hisler yaratıyor olabilir ancak bu temaları düşünmek hiç bu kadar eğlenceli olmamıştı. Sevgi ve yalnızlık, yaşlılık ve insani ihtiyaçlar hakkında düşünmeye ve bunu kahkahalar eşliğinde yapmaya ihtiyacınız varsa tavsiyedir sevgili okur.

AKADEMİK PLAYLIST

EYLÜL AYI İÇİN BİR SEÇKİ

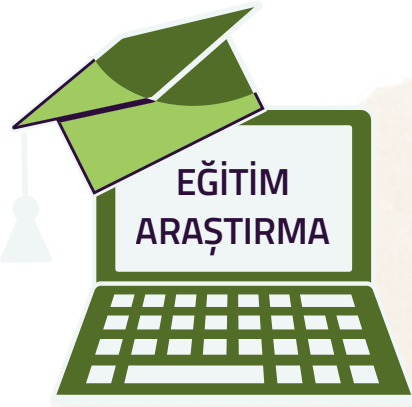
Arş. Gör. Mustafa Nurkan Bitlisli
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Bu ayki seçkimizde, tür ya da dönem bakımından ortak bir çizgi aramak yerine, uzun çalışma saatlerinin farklı anlarına eşlik edebilecek parçaları bir araya getirdik. Ane Brun, Jakuzi, mor ve ötesi, Nurettin Rençber, PJ Harvey, Işık Berfin, Mehmet Güreli ve Alpay aynı listede biraz da bu nedenle buluşuyor. Kimi okumaya, kimi yazmaya, kimi de çalışmaya kısa bir ara verip yeniden dönmeye eşlik etsin diye.

Keyifli dinlemeler dileriz. Seçkiye ulaşmak için lütfen [tıklayınız](#).

232		Big in Japan Ane Brun	Changing of the Seasons
233		Koca Bir Saçmalık Jakuzi	Fantezi Müzik
234		We Are The People Empire Of The Sun	Walking On A Dream (10th Anniversary Edition)
235		Araf mor ve ötesi	Masumiyetin Ziyan Olmaz
236		Aç Kollarını Sar Beni Nurettin Rençber	Sehran
237		Ezo Nurettin Rençber	Eski Yara
238		Dear Darkness PJ Harvey	White Chalk
239		Dost Aşka Doğru Işık Berfin	Dost Aşka Doğru
240		Right Time Baby Mehmet Güreli	Yağmur
241		Kırpiklerin Ok Ok Eyle Alpay	Kırpiklerin Ok Ok Eyle

KEYİF ALMANIN BİR BAŞKA YOLU: OLAN BİTENİ KAÇIRMAK JOY OF MISSING OUT (JOMO) KAVRAMINA KISA BİR BAKIŞ

Dr. Öğretim Üyesi Sümeyye Yücel
Psikoloji Bölümü

“Aşk: Neden Bu Kadar Zordur ve Yine de Nasıl Mümkün Olur?” kitabında Wilhelm Schmid (2011/2022), bireyin dikkatini isteyen çok olduğundan bahseder ve “Dikkat de bir enerji hareketidir ve modern koşullarda verilebilecek en güzel hediyedir.” ifadesi ile dikkatin özel bir şey olduğunu vurgular. Bu ifade üzerine düşünüldüğünde “dikkatimi kim(ler)e hediye ediyorum?” ya da “kim(ler) bana dikkatini hediye ediyor?” sorularının akıllara gelmesi mümkündür.

JOMO

(Noun)

Joy of Missing Out.
The sweet relief of saying no,
skipping the noise, and choosing
what truly brings you joy and
peace.

Bugünlerde, belki tam da Schmid’in belirttiği modern koşullarda, dikkatin isteyerek ya da istemeyerek hediye edildiği, sunulduğu, belki harcandığı birçok durum var. Beklentiler, yetiştirilmesi gereken işler, gündemi takip etme arzusu, sosyal medya içerikleri, zihinlere yerleşmiş olan “hızlı olmazsam kaybederim” düşüncesi, bir şeyleri yakalama telaşı... tabir-i caizse dikkat tüm bunlar tarafından çekıştıriliyor. Özellikle çevrimdışı kalmak, bir şeylerden bir an için haberinin olmayışı kimileri için pek hoş bir deneyim olmuyor (detaylı bilgi için Fear of Missing Out -FoMO kavramını araştırabilirsiniz). Dikkat, uyarın bolluğuna karşı adeta bir meydan savaşına çıkıyor denilse yanlış olmaz. Peki bazı olayları kaçırmak, bazen de dışarıda kalmak o kadar da kötü bir şey midir?

Güncel bir kavram olan Joy of Missing Out (JoMO) bazen, bazı olay ve durumlardan bihaber olmanın, onları kaçırmanın bize keyif ve mutluluk verebileceğini ifade ediyor. Bir şeyleri bilmeme, çevrimiçi etkileşimleri kendi seçimleri sonucunda azaltma, olanlardan habersiz kalma bugünün dünyasında pek kabul edilebilir durumlar olmayabilir. Ancak bireye ait öznel zindelik, yaşam doyumu gibi özelliklerle pozitif ilişkili olması (Gültekin vd., 2024) JoMO’nun katkılarına dair fikir verebilir.

Bağımsız olma, ulaşılama ve özüne dönme keyfi olmak üzere üç alt boyuttan oluşan JoMO (Barry vd., 2023) araçların insana değil, insanın onlara hükmedebileceğini, ulaşılama hakkının sabit olduğunu ve sanal değil de gerçek dünyayı deneyimleme imkanını yeniden hatırlatıyor. Bazen dikkatin taşıyabileceğinden fazla uyarana maruz kalmak, her bildirime her koşulda açık olmak yerine bireyin kendi seçimiyle uyarılardan uzak kalması, çeşitli etkileşimlerden vazgeçmesi, “ben her şeye değil belirli şeylere dikkatimi vermeyi seçiyorum” diyebilmesi önemli görünüyor. Yapılan çalışmalar JoMO’nun sosyal medya kullanımı (Barry vd., 2023), tüketici davranışları (Efendioğlu, 2025) gibi değişkenlerle ilişkili olduğunu ifade ediyor. Ayrıca JoMO, özşefkat ile iyi oluş arasındaki ilişkide aracı rolde yer alıyor (Kaya vd., 2026). Bu da JoMO’nun birçok faktörle bağlantılı olabileceğine yönelik yeni soruların doğmasını sağlıyor.

Dijital detoks, dijital farkındalık ile de bağlantılı gözüken JoMO (Efendioğlu, 2025), bireyin yaşadığı zamanla bağını kuvvetlendirebilir ve seçme özgürlüğünü ona yeniden hatırlatabilir. Bazen bir şeyleri bilmiyor olmanın da kendi içinde bir gücü olabileceğini, bunun kendisine mutluluk verebileceğini bireye gösterebilir.

Arş. Gör. Zehra Nur Kurtoğlu
Psikoloji Bölümü

Dijital dönüşümün hız kazanmasıyla birlikte siber güvenlik, yalnızca teknoloji dünyasının değil, geleceğin ekonomisinin ve çalışma hayatının da en kritik alanlarından biri hâline geliyor. Milli savunmadan bankacılığa, sağlıktan ticarete, enerjiden kamu hizmetlerine kadar hemen her sektörün dijital altyapılara bağımlı hâle gelmesi, siber güvenliği sınırları sürekli genişleyen ve yeni ihtiyaçlarla birlikte büyüyen bir alan olarak öne çıkarıyor. Bu nedenle siber güvenlik alanında nitelikli bir akademik eğitim almak, yalnızca bugünün ihtiyaçlarına yanıt vermek değil, geleceğin mesleklerine hazırlanmak anlamına geliyor.

Türkiye'nin nitelikli insan kaynağını güçlendirmeye yönelik yeni model de bu dönüşümün önemli bir parçasını oluşturuyor. Yüksek Öğretim Kurumu'nda yayınlanan program kapsamında 550 doktora öğrencisinin merkezi sınavla seçilmesi, genç araştırmacıların Türkiye'nin önde gelen araştırma üniversitelerinde eğitim alırken aynı zamanda araştırma görevlisi olarak istihdam edilmesi planlanıyor. Böylece doktora eğitimi, bilimsel araştırma ve akademik istihdam aynı model içerisinde buluşturularak Türkiye'nin stratejik alanlarda uzun vadeli araştırmacı insan kaynağının güçlendirilmesi hedefleniyor.

Bu model, özellikle siber güvenlik gibi hızla gelişen ve sürekli yeni ihtiyaçların ortaya çıktığı alanlarda doktora eğitimini yalnızca akademik bir uzmanlaşma süreci olmaktan çıkarak geleceğe yönelik kapsamlı bir kariyer yatırımına dönüştürüyor. Doktora öğrencilerinin eğitim süreçleri boyunca araştırma ortamının içinde aktif olarak yer almaları, edindikleri teorik bilgileri gerçek problemlere uygulayabilmeleri ve bilimsel bilgi ile uygulama arasındaki bağı güçlendirmeleri hedefleniyor. Böylece öğrenciler yalnızca mevcut bilgi birikimini öğrenen değil, öğrendiği bilgiyi sorgulayan, yeni problemler tanımlayan ve bu problemlere uygulanabilir çözümler geliştiren araştırmacılar olarak yetiştirilecek.

Araştırma görevlisi olarak akademik ortamın içerisinde aktif biçimde görev almaları ise öğrencilerin araştırma süreçlerini deneyimleyerek öğrenmelerine, ekip çalışması yürütmelerine ve geliştirdikleri fikirleri somut çıktılara dönüştürmelerine olanak sağlayacak. Bu süreç, doktora eğitimini daha uygulamalı ve üretim odaklı bir yapıya taşıyarak öğrencilerin yalnızca “ne biliyorum?” sorusuna değil, “bu bilgiyle ne üretebilirim?” sorusuna da yanıt aramasını teşvik edecek.

Siber güvenlik alanında uzmanlaşan araştırmacılar, bu birikim sayesinde yalnızca üniversitelerde bilimsel çalışmalar yürütmekle sınırlı kalmayacak; savunma sanayii, finans, bankacılık, teknoloji, e-ticaret, telekomünikasyon ve kamu gibi çok farklı sektörlerin karşı karşıya olduğu güvenlik problemlerine yönelik yeni çözümler geliştirme fırsatına sahip olacak. Alanın sürekli değişen tehditler ve teknolojiler doğrultusunda yeniden şekillenmesi, yeni fikirler geliştirmek ve henüz çözülmemiş problemlere odaklanmak için geniş bir hareket alanı sunuyor.

Dolayısıyla bu eğitim modelinde doktora öğrencileri, geleceğin yalnızca uzman çalışanları değil, aynı zamanda yeni teknolojiler geliştiren, yenilikçi ürün ve hizmetler tasarlayan, araştırma sonuçlarını patente veya girişimlere dönüştürebilen potansiyel girişimcileri olarak da yetiştirilecek. Kendine bu alanda yatırım yapan ve akademik bilgisini girişimcilik bakış açısıyla birleştiren genç araştırmacıların, gelecekte inovatif işler ortaya koyma ve hızla büyüyen siber güvenlik ekosisteminde kendi fırsatlarını yaratma potansiyeli de daha yüksek olacak.

Rusya-Ukrayna Savaşına Clausewitz Üçgeninden Bakmak

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Osman Kurtkan Kapıcıoğlu
Psikoloji Bölümü

Halen devam eden Rusya-Ukrayna Savaşı, Prusyalı General ve Askeri teorisyen Carl von Clausewitz'in 1831 de basılan "Savaş Üzerine" adlı kitabında vurguladığı "Savaş, siyasetin başka araçlarla devamıdır" ilkesinin 21. yüzyıldaki en somut ve trajik kanıtı olarak öne çıkmaktadır.

2022 yılında başlayan savaşın ilk amacı; doğrudan stratejik bir siyasi hedefin uzantısı olarak Rusya'nın Kiev'i hızla düşürerek Ukrayna'da rejim değişikliği yapma yönündeki askeri hamlesi olarak karşımıza çıkmaktadır. Ancak Ukrayna'nın askeri direnişi ve Batı dünyasının siyasi entegrasyonu, askeri araçların her zaman öngörülen siyasi sonuçları doğurmadığını, aksine siyaset ile askeri gücün sürekli bir etkileşim içinde olduğunu yeniden göstermiştir. Günümüzde, cephe hattındaki her kazanım ya da kayıp, tarafların uluslararası arenadaki diplomatik pazarlık gücünü şekillendiren temel unsur olmayı sürdürmektedir.

Clausewitz'in en önemli kavramlarından biri olan "savaşın sisi" ve "sürtünme", gelişmiş yapay zekâ, insansız hava araçları ve uydu teknolojilerine rağmen bu savaşın gidişatını belirleyen ana unsurdur. Kağıt üzerinde lojistik ve sayısal olarak ezici bir üstünlüğe sahip olan Rus ordusunun savaşın ilk aşamalarında yaşadığı komuta-kontrol sorunları, ikmal hatlarındaki aksamalar ve istihbarat hataları tam bir Clausewitzçü sürtünme örneğidir. Benzer şekilde, Ukrayna'nın karşı taarruzlarında karşılaştığı yoğun mayın tarlaları ve savunma hatları, savaş alanında en mükemmel planların bile beklenmedik engellerle ve operasyonel yavaşlamalarla karşılaşacağını kanıtlamıştır. Teknolojik şeffaflık, askeri deha ve insan faktörünün yarattığı kaosu ortadan kaldırmaya yetmemiştir.

Savaşın dinamiklerini açıklayan "Clausewitz Üçgeni" (Hükümet, Ordu ve Halk), bu çatışmada yön değiştirerek asimetric bir dengenin nasıl kurulduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Rusya tarafında karar alma süreçleri büyük oranda hükümetin (akıl) kontrolündeyken, Ukrayna'da halkın direnme azmi ve tutkusu (duygu) ile ordunun esnek komuta yeteneği (şans/yaratıcılık) birleşerek devasa bir savunma gücü oluşturmuştur. Özellikle Ukrayna halkının ve liderliğinin gösterdiği kararlılık, Clausewitz'in vurguladığı "moral unsurların" ve toplumsal iradenin, sadece maddi ve askeri üstünlükle alt edilemeyeceğini tüm dünyaya göstermiştir. Savaşın uzamasıyla birlikte her iki tarafta da halkın desteğini koruma çabası, stratejinin merkezine oturmuştur.

Sonuç olarak, Rusya-Ukrayna Savaşı, tankların, siperlerin ve siber saldırıların bir arada kullanıldığı modern bir çehreye sahip olsa da özünde tamamen Clausewitzçü kurallara göre yönetilmektedir. Savaşın mutlak bir askeri zaferden ziyade, tarafların yıpranma kapasitelerinin sınırlarına ulaştığı ve siyasi hedeflerin yeniden tanımlandığı bir pazarlık masasında çözüleceği gerçeği, Clausewitz'in felsefesini haklı çıkarmaktadır. 21. yüzyılın bu en büyük konvansiyonel çatışması, askeri teknolojiler ne kadar değişirse değişsin, savaşın doğasının ve insan unsurunun zamansız olduğunu bir kez daha kanıtlamaktadır. Sanırım "Savaş Üzerine" adlı kitabı tekrar okumamız gerekecek.

YALNIZLIKTAN AİDİYETE: SOSYAL DESTEĞİN İYİLEŞTİRİCİ GÜCÜ

Dr. Öğr. Üyesi Ünal ALPAY
Psikoloji Bölümü

İnsanların en temel psikolojik gereksinimlerinden biri ait olma güdüsüdür. Varlığını anlamlı bir çerçevede sürdürmek isteyen birey, diğerleriyle sürekliliği olan bağlar kurmak ve bu ilişkileri korumak için çaba gösterir. Bu nedenle de diğerleri tarafından önemsenmek, kendisini değerli bir varlık olarak algılamak kişi için önemlidir. Kişinin kendisini başkaları tarafından sevilen, ilgilenilen, önemsenen, değer verilen biri olarak görmesi ve karşılıklı yardımlaşma gibi çeşitli yükümlülükleri içeren bir toplumsal ilişki ağının bir parçası olarak algılaması sosyal destek olarak tanımlanmaktadır (Wills, 1991). Sağlanan sosyal destek; bilgi vermek, yalnızca yanında bulunarak eşlik etmek, hastalanan arkadaşını hastaneye götürmek gibi araçsal destek sağlamak ve stresli birine sevgi, şefkat ilgi göstermek şeklinde olan duygusal destek olarak çeşitlenmektedir.

Sosyal desteğin, yalnızca kriz ve stres anlarında değil, her koşulda bireyin fiziksel ve ruhsal sağlığını koruyan temel bir unsur olduğu bilinmektedir. Güncel araştırmalar nitelikli ve anlamlı sosyal desteğin yaşam süresi, öz yeterlilik algısı, yaşam doyumu, kronik hastalıklarda tedaviye uyum ve stresle baş etme becerileri üzerinde anlamlı olumlu etkileri olduğunu göstermektedir (Brown ve ark., 2003; Ogden, 2023: 302-311; Okyayuz, 2013). Bununla birlikte sosyal destek her koşulda yarar sağlamamaktadır. Sosyal desteğin olumlu etkisinin anlamlı olabilmesi için bireysel ihtiyaçlar ile sunulan destek türünün uyumu oldukça önemlidir. Sizinle derdini anlatıp duygularını paylaşmak isteyen birine duygusal destek yerine bilgi/öğüt vermeye çalıştığınızda işlevsel bir sosyal destekten bahsetmek mümkün olmayacaktır. Benzer şekilde, hastalığın seyri veya tedavi süreçleri hakkında somut bilgiye gereksinim duyan bir kanser hastasına yalnızca moral vermeye çalışmak, beklenen faydayı sağlamayacaktır. Burada önemli olan desteğin türü ile bireysel gereksinimin örtüşmesidir.

Ek olarak, iyi niyetle sunulsa dahi sınırları aşan ve aşırıya kaçan destek süreçleri, bireyin özerklik alanını daraltarak öz yeterlilik algısını ve kendine olan güvenini zedeleyebilmektedir. Sosyal desteğin yararlarının, destek fark ettirmeden verildiğinde stresi azaltma açısından daha da arttığı ve nitekim birey için destek görebileceği ilişkileri sadece düşünmesinin bile stresi azaltmada etkili olabileceği bilinmektedir (Okyayuz, 2013). Günümüzde gerçek toplumsal ilişkiler sanal ilişkilere dönüşmeye başladıkça; sosyal destek bilgisayar, cep telefonları yoluyla aktarılan iletiler, e-postalar, çeşitli sosyal paylaşım siteleri ile teknolojik bağlamda sağlanmaktadır. Gerçek ve sanal dünya iletişimleri yoluyla verilen ve alınan sosyal destek örtüşmekte midir? Ya da hangisi hangi koşullarda daha etkili olmaktadır gibi sorulara yanıt için yeni araştırmalara ihtiyaç vardır.

Özetle sosyal desteğin akademik başarıdan yaşam doyumuna, fizyolojik ve psikolojik hastalıklarının önlenmesinden tedavi süreçlerindeki uyuma kadar hayatımızın birçok alanında etkileri mevcuttur. Bu yazının, hem sosyal ilişkilerinizi ve destek kaynaklarınızı hem de çevrenize sağladığınız sosyal desteği gözden geçirmenize olanak sağlamasını dilerim.

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ KONUSUNDA EYLEMSİZLİĞİN PSİKOLOJİSİ

SOSYAL
GÜNDEM

Dr. Öğr. Üyesi Berk Efe ALTINAL
İngilizce (Psikoloji) Bölümü

Küresel iklim değişikliği ilk bakışta psikolojinin konularından biri gibi görünmeyebilir. Atmosferde karbondioksit, metan ve diazot monoksit gibi sera gazlarının artması, ısınin atmosferde tutulmasına ve küresel sıcaklıkların yükselmesine yol açar. Bunun sonucunda buzulların erimesinden aşırı hava olaylarına kadar pek çok değişim yaşanır. Konuyu psikolojinin alanına taşıyan ise bu değişimin insan faaliyetlerinden kaynaklanması ve çözümün de insan davranışlarına ve toplumsal kararlara bağlı olmasıdır.

Sanayi Devrimi'nden bu yana fosil yakıtların yoğun kullanımı, hayvanların gıda üretiminde kullanımının yaygınlaşması ve ormanların tarım, otlak, kentleşme ve sanayileşme nedeniyle kaybedilmesi sera gazı salımlarını artırmıştır. İklim değişikliğini sınırlandırmak; toplu taşımayı tercih etmek ve bitkisel beslenmeye yönelmek gibi gündelik değişikliklerin yanı sıra yenilenebilir enerji yatırımları, karbon vergileri ve ormanların korunması gibi politikaları desteklemeyi gerektirir. Buna rağmen bu yöndeki bireysel değişim ve politik destek sınırlı kalabilmektedir.

Anthony Giddens'in (2009) "iklim değişikliği paradoksu" bu eylemsizliğin bir yönünü açıklar. Tehlike büyük olsa da çoğu insan için uzak, soyut ve gündelik deneyimlerle çelişkili görünür. Gelecekte yaşanacağı düşünülen bir felaket için bugün alışkanlık değiştirmek veya yeni bir maliyeti kabul etmek zordur. Paradoks şudur: Etkiler görünür olduğunda harekete geçmek kolaylaşsa da etkili önlemler için geç kalınmış olabilir.

Bir başka engel çaresizlik hissidir. Felaket senaryolarını sürekli yinelemek, insanları harekete geçireceğine güçsüz hissettirebilir. Kişiler iklimle ilgili bilgilerden kaçınabilir, sorunu önemsizleştirebilir veya inkâra yönelebilir. Bu nedenle tehlikenin büyüklüğünü anlatmanın yanında bireylerin ve toplulukların neleri değiştirebileceğini göstermek de önem taşır (Feinberg ve Willer, 2011). Sosyal kimlikler ve toplumsal normlar da çevreyle ilgili davranışları etkiler. Toplu taşıma, ekonomik olsa bile "yoksulluk göstergesi" olarak görüldüğü için tercih edilmeyebilir; et tüketimi maskülenlik ve sosyal refahla eşleştirildiği için vazgeçilmez algılanabilir. Bu anlamlar, çevre dostu davranışlarla kişilerin toplumsal kimliklerini koruma isteğini çatıştırabilir.

Çevre yanlısı davranışlar ahlaki yargılama gibi algılandığında, bu davranışları benimseyen kişiler dışlanabilir veya küçümsenebilir (Minson ve Monin, 2012). Bu tepkiler, özellikle topluluğa uyum sağlamaya önem veren kişilerin benzer davranışlardan kaçınmasına da yol açabilir. Bu nedenle çevreci tercihler rol modeller aracılığıyla sıradanlaştırılmalı; yalnızca çevresel değil, ekonomik ve gündelik faydalarıyla da anlatılmalıdır. Örneğin, "Çevre için toplu taşıma kullanmalısınız" mesajına bu tercihin sağlayacağı ekonomik faydayı eklemek daha etkili olabilir. İklim değişikliği karşısındaki eylemsizliğin tek sebebi bilgi eksikliği değildir. Uzak ve soyut riskler, çaresizlik hissi ve çevre dostu davranışların belirli kimliklerle özdeşleştirilmesi değişimi zorlaştırabilir. Kalıcı önlemler, hem bireysel çevreci davranışları hem de kamusal çevreci politikaların toplumsal destek görmesini gerektirir. Tam da bu nedenle psikolojinin bulguları, iklim iletişiminin nasıl olması gerektiği konusunda yardımcı olabilir.

Okuma Önerisi

Gözde Kırıl Uçar (Ed.) (2024). Psikoloji ve İklim Değişikliği: Çözüme Katkıları ve Yeni Kavramlar. Nobel Akademik Yayıncılık.

Sosyalleşme Zamanı

Arş. Gör. Zehra MAKAR ÇELİK
İşletme (İngilizce) Bölümü

Psikoloji Kulübü

Psikoloji Kulübü, seminer, söyleşi ve atölye çalışmalarıyla psikolojinin farklı alt alanlarına yönelik akademik farkındalık yaratmayı amaçlayan dinamik bir öğrenci topluluğudur. Bilimsel etkinlikler aracılığıyla öğrencilerin bilgi birikimini destekleyen ve disiplinlerarası etkileşimi teşvik eden kulüp, kampüste nitelikli bir paylaşım ortamı sunmaktadır. Kulübün üyelik süreçleri ve düzenlediği tüm etkinlikler, psikoloji bilimine ilgi duyan bütün İGÜ öğrencilerine açıktır.

Etkinlik ve duyurular için kulübün sosyal medya hesabını takip etmeyi unutma:
Instagram: igupsikoloji

İGÜ'de Gündem

Eylül'ün gelişyle birlikte sararan yapraklar, serinleyen havalar ve yeni başlangıçların tatlı telaşı hayatımıza girdi. Yazın sıcak günlerinin ardından yeniden okul ve çalışma temposuna, sonbaharın o dingin ritmine alışabildiniz mi? Taze bir enerji ve yeni hedeflerle girmeye hazırlandığımız bu güzel mevsimin hepimize uğur, keyif ve başarı getirmesini diliyoruz. ✨

Sosyalleşelim

Yeni dönemde derslerin ve kampüs hayatının tadını çıkarırken sosyalleşmeyi de ihmal etmeyin! Kampüsümüzdeki öğrenci kulüplerine katılarak ilgi alanlarınıza uygun toplulukları keşfedebilir, yeni dostluklar kurabilir ve unutulmaz anılar biriktirebilirsiniz. Sizi de aktif bir kampüs yaşamı için kulüplerimize bekliyoruz! 😊

İstanbul'da Ekim

İstanbul, Ekim ayında ilgi çekici etkinliklere ev sahipliği yapıyor. Bunlardan bazılarını sizler için derledik..

Arş. Gör. Asel ATAÖĞLU
İşletme (İngilizce) Bölümü

Etkinlik Türü	Etkinlik Adı	Mekân	Tarih
Konser	Çilekeş	KüçükÇiftlik Park	10 Ekim Cumartesi
Tiyatro	Toz (Zerrin Tekindor)	Zorlu PSM	12 Ekim Pazartesi
Tiyatro	Herkes Kocama Benziyor	Moda Sahnesi	13 Ekim Salı
Konser	Sertab Erener	KüçükÇiftlik Park	16 Ekim Cuma
Konser	Şebnem Ferah	KüçükÇiftlik Park	17 Ekim Cumartesi
Konser	Bergüzar Korel: Hatırladıkça	Zorlu PSM	22 Ekim Perşembe
Konser	Hayko Cepkin	KüçükÇiftlik Park	24 Ekim Cumartesi

Kendimi Keşfederken: Psikoloji Öğrencisi Olmak

Ela Nur Sarak
Psikoloji Bölümü Öğrencisi

Merhabalar, ben Ela Nur Sarak. İstanbul Gelişim Üniversitesinin kapısından ilk adımımı attığım o günü dün gibi hatırlıyorum. Elimde telefon, haritadan binayı bulmaya çalışırken bir yandan da içimden "Bu insanlarla nasıl kaynaşacağım, bu dersler nasıl bitecek?" diye geçirip duruyordum. Kampüsün kalabalığı ve temposu içinde kaybolmuş gibi hisseden, etraftaki her şeye biraz ürkek, biraz da yabancı gözlerle bakan o halim hâlâ hafızamda çok canlı. Fakat zamanın akışı insanı şaşırtıyor; ilk yılın o yoğun acemiliğini, yer yön bulma telaşını ve uyum sağlama çabasını geride bıraktım. Bazen vize ve final haftalarında sabahlarırken "Başarabilecek miyim?" dediğim kaygılı anlar da oldu, ders çıkışlarında kampüsteki kafelerde edilen küçücük bir sohbetle günümün bir anda güzelleştiği anlar da. Yaşadığım her anın, aslında kendi kişisel gelişimin sessiz ve derin bir parçası olduğunu zamanla daha net anladım. Ve işte şimdi buradayım; tüm bu deneyimlerimle artık İstanbul Gelişim Üniversitesinde Psikoloji 2. sınıf öğrencisiyim. Yeni akademik yılla beraber artık ilk senenin o genel ve giriş niteliğindeki havasından sıyrılıp insanı gerçekten "insan" yapan dinamiklere, psikolojinin o büyüleyici dünyasına daha çok temas etmeye başlayacağız.

Benim için dersler, sadece kitaplardaki bilgileri ezberlemek, bilimsel tanımları zihnime kazımak ya da sınav kâğıtlarını ezbere doldurmaktan ibaret değil. Ben insan gelişimini, zihnin ve duygunun evrelerini okurken aslında kendi çocukluğuma, ergenlik yıllarıma ve tam da bugün durduğum bu genç yetişkinlik evresine bakmak istiyorum. Kendi kırgınlıklarına, sevinçlerime, cevabını aradığım sorulara ve amfide yanımda oturan arkadaşlarımdan yüzündeki o ifadenin arka planına bakmak; her şeyden öte insanı gerçekten anlamak istiyorum. Psikoloji okumak insana dönüştürücü bir ayna tutuyor. Başka zihinleri, başka hayatları ve davranışları anlamaya çalışırken her defasında kendi içsel yansımama çarpıyorum. İlk yılı geride bırakırken zihnimde beliren en değerli farkındalık şu oldu: Bir insanı sadece "olduğu o anki haliyle" değil, onun arkasında duran yaşanmışlıkla, geçmiş hikâyesiyle ve geçirdiği gelişim süreciyle görebilmenin kapısı aralandı. Şimdi 2. sınıfa geçerken çantamda sadece ders notları, kalemler ve defterler taşıyorum; kafamda yanıtlanmayı bekleyen onlarca derin soru, içimde geleceğe dair hafif bir belirsizlik ama hepsinden öte büyümeye, dönüşmeye ve öğrenmeye duyulan kocaman bir merak var. Eğer siz de şu sıralar hayatınızın herhangi bir evresinde, kendi içinizde "Ben tam olarak kim oluyorum, nereye yürüyorum, bu hayatın neresindeyim?" kaygısı taşıyorsanız, bu yolda yalnız olmadığınızı bilin isterim. Hepimiz aslında aynı devasa gelişim yolculuğunun farklı sayfalarını okuyor, kendi benzersiz hikâyelerimizde bir şekilde yolumuzu bulmaya çalışıyoruz.

Yeni dönem hepimize kendi iç dünyamızı daha iyi anladığımız güzel günler getirsin!

Zeynep KAYA
Psikoloji (İngilizce) Bölümü Mezunu

İstanbul Gelişim Üniversitesi Psikoloji (İngilizce) bölümünden 2023 yılında mezun oldum. Mezuniyetimin hemen ardından Büyükçekmece Belediyesi'nde iş hayatına başladım. Ardından 2024 yılının Eylül ayında yine İstanbul Gelişim Üniversitesi'nde Psikoloji (Tezli) yüksek lisans programına başladım ve 2026 yılının Haziran ayında yüksek lisans programını başarıyla bitirerek Uzman Psikolog olarak meslek hayatıma devam ettim. Üniversitedeki öğrencilik hayatım pandemi dönemine denk geldi ve bu süreçte okuldan ne kadar uzak kalsam da kendimi her anlamda geliştirmeye devam ettim. Okuldan edindiğim bilgileri gerçek hayatta görmek ve pekiştirmek amacıyla staj deneyimi edinerek kendimi geliştirmeye devam ettim. Ayrıca lisans eğitimim esnasında okulumuzun çift anadal programı fırsatından da yararlanarak Halkla İlişkiler ve Tanıtım lisans bölümünü de başarıyla tamamlayıp diplomamı aldım. Büyükçekmece Belediyesi'nde işe başladığım ilk iki yılda Halkla İlişkiler Müdürlüğü'ne bağlı olarak çalıştım. O süreç boyunca psikoloji alanından uzak kalsam da kendimi geliştirmekten uzak kalmadım.

Çalıştığım yerde artık kendi alanıma yönelmek istediğim için belediyeye bağlı Çocuk Bakımevleri'nde dokuz ay boyunca Psikolog olarak görev yaptım. Bu süreçte çocukların gelişimlerini takip etme, ihtiyaçlarını gözlemleme ve yaş dönemlerine uygun psikolojik destek süreçlerine katkı sağlama fırsatı buldum. Lisans ve yüksek lisans eğitimim boyunca edindiğim teorik bilgileri burada uygulayarak, çocukların yanı sıra ailelerle iletişim kurma ve farklı ihtiyaçlara yönelik çalışmalar yürütme konusunda da kendimi geliştirdim. Şu anda hala Büyükçekmece Belediyesi bünyesinde Büyükçekmece Aile Danışma ve Eğitim Merkezi'nde Uzman Psikolog olarak görev yapmaktayım. Burada çocuk, ergen ve yetişkin olmak üzere bireylerin psikolojik ihtiyaçlarını değerlendirme, danışmanlık süreçlerini yürütme ve ihtiyaç doğrultusunda psikolojik destek sağlama alanlarında çalışmalarımı sürdürmekteyim.

Bugün bulunduğum noktaya gelene kadar bilgi ve birikimlerini benimle paylaşan, yoluma ışık tutan kıymetli hocalarıma ve bana bu eğitimi alma fırsatını sunan okuluma gönülden teşekkür ediyorum. Üniversite hayatım boyunca edindiğim akademik bilgileri hiçbir zaman yalnızca derslerle sınırlı görmedim; öğrendiklerimi hayatın içinde deneyimlemeye, sorgulamaya ve geliştirmeye özen gösterdim. Çünkü okulda kazanılan bilgi ve birikimin, gerçek hayatta karşılığını bulduğunda çok daha anlamlı ve değerli olduğuna inanıyorum. Bugün sahip olduğum mesleki bakış açısının ve kişisel birikimin temelinde, üniversitemde geçirdiğim yılların ve hocalarıma üzerimde bıraktığı kıymetli izlerin önemli bir yeri var. Bir gün, bugün bana kattığı değerleri ve birikimi yeni nesillere aktarabilmek, bu okulun akademik kadrosunun bir parçası olmak ve burada yetişen öğrencilere hayatlarının belli bir döneminde dokunabiliyor olmak, geleceğe dair en büyük hayallerimden biri.

Merve AYAS
Beslenme ve Diyetetik Öğrencisi
(Çift Anadal: Psikoloji)

Merhaba; ben Merve Ayas. İstanbul Gelişim Üniversitesi Psikoloji bölümünden yeni mezun oldum. Beslenme ve Diyetetik bölümünde ise son sınıf öğrencisi olarak eğitimime devam ediyorum.

Psikolojiye olan ilgim lise sıralarına, kendimi gelecekte sadece bu mesleği yaparken hayal edebildiğim o yıllara kadar uzanıyor. İnsan zihni, kurduğu ilişkiler ve bu ilişkilerin zaman içinde nasıl şekillendiği benim için önceden beri bir merakten çok daha fazlasıydı. Üniversiteye adım atıp bölümüme başladığımda, içimdeki hissin ne kadar da isabetli olduğunu ve kendimi başka bir alanda düşünemeyişimin aslında bir tesadüf olmadığını çok daha net anladım. Bu yüzden Çift Anadal Programı (ÇAP) benim için başlangıçta planlanmış bir rota değildi zaten ben en büyük hayalimi yaşıyordum.

Pandemi dönemiyle beraber evde kaldığımız süre boyunca kuramadığımız ikili ilişkileri mutfakla kurduğumuzu ve aslında ruh halimizde yemeğin farklı bir yeri olduğunu gözlemlemiştim. Dolayısıyla da beslenme alanına olan ilgimi böyle fark ettim. Bir eşit ağırlık öğrencisi olarak; kimya, biyoloji ve laboratuvar dersleriyle dolu sayısal bir programa adım atmak, başlangıçta kendimi hiç bilmediğim bir denizde bulmak gibiydi. Sayısız uykusuz gece, aralıksız ders programları ve sosyal hayattan verilen ödünler bu yolculuğun benim için en gerçek parçaları oldu. Ama tam da en çok zorlandığım anlarda, potansiyelimden düşündüğümde çok daha yüksek olduğunu ve pes etmek yerine her defasında yeniden başlayabilme gücü bulabildiğimi gördüm.

Çift anadala başladığımda, aslında psikolojiye olan bakışımın da kabuk değiştireceğini hiç tahmin etmemiştim. Psikoloji zaten insanın ruhuna ve zihnine dair sonu olmayan bir alan ama bu derinliğe beslenmenin biyolojik ve somut tarafını eklemek ufkumu ayrı bir yere taşıdı. Derslerin, laboratuvarların ve klinik bilgilerin içine girdikçe diyetisyenliğin de bana ne kadar iyi geldiğini, ruhuma nasıl dokunduğunu fark ettim. Bu iki alan zihnimde buluştuğunda, tabağımızdaki yemeğin asla sadece kalorilerden ya da fiziksel bir açlıktan ibaret olmadığını çok daha iyi anladım. Her bir lokmanın arkasında ne çok stres ne kadar duygu ve karmaşık zihinsel süreçlerin gizli olduğunu birebir görüyorum. Artık beden algısı, duygusal yeme veya yeme bozuklukları benim için sınav kağıtlarında kalan teorik başlıklar değil. Bir insanın hikayesine bakarken elimi güçlendiren, ona çok daha şefkatle ve çift yönlü bakmamı sağlayan birer yön gösterici oldular. Birine beslenme programı hazırlarken onun iç dünyasındaki bariyerleri, korkularını ve motivasyonunu anlamak ya da ruhsal bir zorlanmayı dinlerken o bedenin biyokimyasını, neyle beslendiğini ve fiziksel tükenmişliğini göz ardı etmemek bana tatmin olabildiğim bir bütünlük hissi veriyor. Bu yolculukta edindiğim en kıymetli kazanım da bu oldu.

Tüm bunların sonucunda, iki alanın tam ortasında durup zihinle bedenin kesiştiği köprüyü kurabilmek, karşımdaki insanı bir "vaka" olarak görmekten çıkarıp bütün bir hayat olarak bakabilmemi sağlıyor. İki bölümde de emeği geçen ve destek olan hocalarıma, bana kazandırdıkları teorik bilginin yanı sıra sundukları geniş bakış açısı için teşekkür ederim. Bu satırları yazma fırsatını bana tanıyan ve desteğini her zaman hissettiren Ünal Alpay hocama ise ayrıca teşekkür ediyorum.

Güney İtalya'da University of Bari Aldo Moro Ziyareti

Arş. Gör. Zehra Nur KURTOĞLU
Psikoloji (İngilizce) Bölümü

University of Bari Aldo Moro, Güney İtalya'nın küçük bir sahil kasabasını andıran Bari ilinde yer alıyor. Adriyatik Denizi'ne bakan uzun sahilleri ve plajları dolayısıyla yaz döneminde birçok turist tercih ettiği mekânlardan biri olan Bari'yi aynı dönemde bir eğitim hareketliliği için tercih ettiğimde, üniversite bünyesinde yapacak pek bir şey bulamayacağımı düşünmüştüm. Ancak epey yanılmıştım çünkü oldukça eski dönemlere dayanan ve bölgede köklü bir üniversite konumunda olan Aldo Moro'da yaz dönemine aldırış etmeksizin yoğun bir çalışma temposu bulunuyordu. Beni davet eden Assoc. Prof. Tiziano Lanciano ve çalışma ekibi tarafından son derece sıcak ve samimi bir şekilde karşılandım. O kadar ki, İtalyanlar hakkında duymaya alışkın olduğumuz samimiyetlerine ilişkin söylemlerin çok yetersiz olduğu kanısındaydım. Beş günlük hareketlilik boyunca sabahdan akşama kadar üniversitede araştırma görevlilerinin ofislerini paylaşarak planladığımız projeler üzerine çalıştım, onların bireysel çalışmalarını dinledim ve İstanbul'daki akademik hayatımı anlatan sunum gerçekleştirdim. Akşamları ise Bari'nin antik ve gizemli bir kenti hatırlatan Old Town Bölgesi'nde kısmen kaybolarak kısmen keşfederek oldukça keyifli zaman geçirdim. İtalya'yı muhteşem mutfağı ile hepimiz biliyoruz ve övülmeyi kesinlikle hak ediyordur. Ancak bu seyahatten geriye kalan en belirgin tat, sadece beş gün yüz yüze çalışma fırsatı bulduğum bu insanların gösterdiği samimiyet, ilgi ve sıcaklığını hep güzel hatırlayacağımdır.

Padova'da Beş Gün: Akademik ve Kültürel Bir Deneyim

Arş. Gör. İrem UYAR
Psikoloji (İngilizce) Bölümü

Mayıs 2026'da Erasmus+ Personel Eğitim Alma Hareketliliği kapsamında University of Padua'da geçirdiğim beş gün, seminerlerden kulüp etkinliklerine, sürdürülebilirlik temalı toplantılardan farklı ülkelerden araştırmacıların çalışmalarını sunduğu etkinliklere uzanan kapsamlı bir akademik programla geçti. Bu programın önemli bir parçası, Marco Tullio Liuzza'ya doktora tez konum olan ortoreksiya üzerine hazırladığım sunumu sunmaktı. Sunumda, Liuzza'nın "Davranışsal Bağışıklık Sistemi (Behavioral Immune System, BIS) ve İğrenme (disgust)" üzerine çalışmalarından hareketle ortoreksiyayı farklı bir çerçevede ele aldım. Aldığım geri bildirimler ve akademik geleceğime yönelik öneriler, kendi çalışmamı yeniden değerlendirmeme katkı sağlarken; doktora öğrencisiyle tez çalışmalarımızı karşılıklı paylaşmam da yeni bir akademik bağ kurmamı sağladı.

Dünyanın farklı yerlerinden akademisyen ve doktora öğrencilerini bir araya getiren PSICOSTAT çalışma grubunun yüz yüze toplantısına katılmak, hareketliliğin önemli kazanımlarından biriydi. Hâlâ çevrim içi toplantılarına katılarak sürdürdüğüm bu bağlantı, deneyimin beş günün ötesine taşınmasını sağladı. Akademik programın yanı sıra Palazzo Bo'da Galileo'nun ders verdiği tarihi mekânları görmek, Padova'nın köklü üniversite geleneğini yakından hissettirdi. Sakin, küçük, yerel ve öğrenci yaşamıyla iç içe şehrin atmosferiyle birleşen bu deneyim, benim için akademik gelişim, kültürel keşif ve yeni bağlantılar açısından bütünlüklü bir kazanıma dönüştü.

BAYBURT MUTFAĞINDAN BİR LEZZET: LOR DOLMASI

Arş. Gör. Rümeyza AKBULUT
Psikoloji Bölümü

Türkiye'nin en küçük illerinden biri olan Bayburt'un mutfak kültürü, yörenin coğrafi koşullarıyla doğrudan ilişkilidir. İlin arazi yapısı hayvancılığa elverişli olup yüksek mera varlığı, meraya dayalı besi hayvancılığını öne çıkarmış bu nedenle lor peyniri, tereyağı ve kaymak gibi süt ürünleri yörede yaygın biçimde üretilmiştir. Bu üretim geleneğinin sofradaki yansımalarından biri de lor dolmasıdır. Yemeğin diğer temel bileşeni, yörede "evelik" adıyla bilinen, Kuzey Anadolu'nun farklı bölgelerinde farklı isimlerle anılan yabani pazıdır. Bahar aylarında toplanan bu bitkinin yaprakları, yemeğin vazgeçilmez malzemelerinden biri olarak kullanılır.

Lor dolmasının hazırlanışı basit bir sıraya sahiptir. Haşlanan ve soğumaya bırakılan bulgura, lor peyniri, kaymak, yeşil soğan ve tuz eklenerek harç yoğrulur. Kişinin tercihinine göre harç hazırlanırken kavrulmuş soğan da eklenebilir. Hazırlanan harç, mevsimine göre evelik veya pancar yaprağına sarılarak yağlanmış tepsiye dizilir, üzerine süt dökülüp fırında yaklaşık kırk dakika pişirilir. Servis öncesinde üzerine eritilmiş tereyağı gezdirilir. İlkbahar sonrasında evelik temini güçleştiğinden, yörede pazı yaprağı da tercih edilmektedir. Yoğurtla beraber servis edilir.

Lor dolması bugün yalnızca geleneksel bir yemek olmanın ötesinde, Bayburt'un gastronomik kimliğinin temsilcilerinden biri olarak kabul edilmektedir. Bayburtlu Kadınlar Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'nin başvurusu üzerine, "Bayburt Lor Dolması" 25 Aralık 2017 tarihinde Türk Patent ve Marka Kurumu tarafından coğrafi işaret ile tescil edilmiştir. Bu tescil, ilin bu alandaki ilk coğrafi işareti olmuştur. Sonraki yıllarda kentte kurulan kadın kooperatifleri aracılığıyla ürünün markalaşması ve daha geniş bir pazara ulaştırılması yönünde çalışmalar yürütülmüştür.

AKADEMİK YAŞAMA DAİR

YAYINLARIMIZ

Dr. Öğr. Üyesi Ifedolapo Olabisi Olanipekun'un "Migration and environmental sustainability: The mediating role of renewable energy and income" başlıklı makalesi Energy and Environment'da yayımlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Aybike Esra Şahin'in "An integrated BWM-THOR II-DEMATEL-QFD framework for scrap steel reverse logistics: linking strategy desirability with implementation feasibility in the Turkish automotive sector" başlıklı makalesi Waste Management'da yayımlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Öznur Çetinkaya'nın "Understanding International Botanical Tourists' Travel Motivations: The Role of Plant Diversity and Landscape Attributes in Turkey" başlıklı makalesi Tourism and Hospitality'de yayımlandı.

PERSONEL GÜNDEMİ

AKADEMİK-İDARİ ATAMALAR

Doç. Dr. Hadiye KÜÇÜKKARAGÖZ, Psikoloji Bölümü Doçent kadrosuna atanmıştır.

Dr. Öğr. Üyesi Mahsa ROUHI MALEKI, Psikoloji (İngilizce) Bölümü Doktor Öğretim Üyesi kadrosuna atanmıştır.

İGÜ
KARYON
Kariyer Yönlendirme
Uygulama ve Araştırma Merkezi

İGÜ
MMK
Mezunlar ve Mensuplar
Kordinatörlüğü

Değerli İGÜ mezunları ve öğrencileri,
iş arayanların nitelikleri ile işverenlerin
aradığı özellikleri eşleştiren yeni

İŞ BULMA PLATFORMU

erişime açıldı. Üye olarak açık pozisyonları
görüntüleyebilir ve başvuru yapabilirsin.

Detaylı bilgi ve
Başvuru için

metsis.gelisim.edu.tr

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ MEZUN TAKİP SİSTEMİ

Mezun Takip Sistemi (METSİS), mezunlarımızın istihdamı ve mezuniyet sonrası eğitimi gibi güncel durumlarını belirleyerek takip etmek, istatistiki veriler oluşturmak amacıyla açılmıştır. İstanbul Gelişim Üniversitesi, mezunlar ile ilişkilerini kuvvetlendirmek ve mezunların istihdamına katkı sunmak adına METSİS'i faaliyete geçirmiştir. Mezunlarımız, METSİS'e ücretsiz üye olabilmektedir. (metsis.gelisim.edu.tr)

METSİS üye olan mezunlarımız oluşturdukları kişisel profillerini güncelleyerek iş ilanlarımızı takip edebilmektedir.

METSİS'e Nasıl Üye Olurum?

1. metsis.gelisim.edu.tr platformuna giriş yapınız.
2. Açık pozisyonlar kutucuğundan ilanlar takip edebilirsiniz.
3. İlanlara başvuru gerçekleştirmek için Yeni Aday kutucuğundan hesap oluşturabilirsiniz.
4. Hesap oluşturulduktan sonra üst sekmede yer alan ilanlar sekmesinden iş ilanlarını görebilir ve uygun olan pozisyonlara başvurabilirsiniz.

KÜNYE

İKTİSADİ İDARİ VE SOSYAL BİLİMLER FAKÜLTESİ

İİSBF Dekanı

Prof. Dr. Kenan AYDIN

İİSBF Dekan Yardımcısı

Doç. Dr. Emrah DOĞAN

Dr. Öğr. Üyesi Özlem Tuğçe KELEŞ

Koordinatör

Arş. Gör. Ahmet Can ŞENLİK

İçerik Editörleri

Bölüm Başkanı

Dr.Öğr.Üyesi MEHMET OSMAN KURTKAN KAPICIOĞLU

Arş. Gör. İrem UYAR

Arş. Gör. Mert KUŞLUVAN

Arş. Gör. Rümeysa AKBULUT

Arş. Gör. Zehra Nur KURTOĞLU

Çeviri Koordinatörü

Arş. Gör. Tuğçe Gül BABACAN

Arş. Gör. Remzi SOYTÜRK

Grafik Tasarım

Nisa Ekiz

Arş. Gör. Ahmet Can ŞENLİK

Redaksiyon

Arş. Gör. Çağlar KARAKURT

Arş. Gör. Şeyma ÖZEKİNCİ

